

тъ дърворѣзници, дори и въ дюлгерщина-та, както са види, чрезъ рагузски стари майстори. Нийдѣ въ новосъзида-ни-тъ черкови по балкански-тъ страни нѣма да са не види чудно-то италиянско влияние. Твърдѣ често си мисли чловѣкъ, че иконостасни-тъ стѣни, амвони-тъ, черковни-тъ столове да са донесени направо отъ Венеция, макаръ да бѣхъ очевидецъ за тѣхно-то происхождение; много пѣти ходихъ въ попски-тъ кѣщи да са увѣря. По-голъма-та частъ отъ тѣхъ сѣ отъ дѣбово дърво, отъ орѣхъ и сѣ изработени само отъ най-добри-тъ майстори, отъ калугери-тъ и отъ попски-тъ синове. Подобри-тъ нѣща излизатъ отъ манастири-тъ, като кръстове, броеници, икони и др., кои-то работятъ български-тъ калугери въ свободно-то си време и съ това са отличаватъ много и много отъ побратими-тъ си Сърбски калугери.

«Гражданки-тъ произвеждатъ съ особна любовъ почти въ всяка кѣща една легка пепелява лѣтна материя — шиекъ, кой-то са употрѣблява само за мъжки дрѣхы, па дори и турски-тъ чиновници са обличатъ въ тази едничка българска материя. Нѣкои балкански градовце гонятъ тази богата търговия въ видъ на фабрики, изнасятъ я повнѣ и правятъ доста голѣма конкуренция на нѣкои английски и австрийски лѣтни материи. Тѣжъ сѣщо и гайтани-тъ са работятъ много, и пѣлнятъ цѣла Влахия и Трансилвания, дори и въ Азия са продаватъ. Златни-тъ башлици, кои-то толкова много хвалятъ и кои-то султанъ-тъ употрѣблява на коне-тъ си при нѣкои тържественни празници, и тѣ тѣжъ сѣщо си водятъ корена отъ тѣзи мѣста. Въ Трявна видѣхъ едно конско украшение за паша-та въ Търново, кое-то струваше 200 жълтици, но то не принадлежеше никакъ камъ най-скѣпи-тъ.

«Чудно е това фабрицирване на черги-тъ и кюлюми-тъ, кои-то сѣ прокарани съ толкова много прѣчици и